

פרשת בשלח תשפ"ב – איך קורעים את הים ושומרים על הבית?

1. **סוטה ב,א:** אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן: וקשין (רש"י: לפני הקב"ה) לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר (תהלים סח,ז) 'אלקים מושיב יחידיים ביתה, מוציא אסירים בכושרות' (תוספות שאנץ: פירוש 'בכושרות' – בכי ושירות, בכי למצרים ושירה לישראל, וזה היה בקריעת ים סוף, שהמצרים טבעו וישראל שרו על הים. ורואים שהפסוק משווה בין הקמת בית לקריעת ים סוף).

פסחים קיח: קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, דכתיב (תהלים קלו,כה) 'נותן לחם לכל בשר' וסמך ליה (לפני זה בפסוק יג) 'לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו'.

ויקרא רבה ח,א: שאלה מטרונותא אחת את ר' יוסי בר חלפתא: בכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו? אמר לה: בשישה ימים. ומאותה שעה עד עכשיו מהו עושה? אמר לה: מזווג זיווגים ... בתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לפלוני ... ואם קלה היא בעיניך, קשה היא לפני כקריעת ים סוף. מה עשתה? הביאה אלף עבדים ואלף שפחות והעמידה אותן שורות שורות ואמרה פלוני לפלוני, פלוני לפלוני. בבוקר באו אצלה, זה מוחו פצוע וזה עינו שמוטה, זה אומר איני רוצה לזו וזו אומרת איני רוצה לזה. שלחה לרבי יוסי: אמת היא תורתכם, נאה ומשובחת. אמר: לא כך אמרתי לך? אם קלה בעיניך, קשה לפני הקב"ה כקריעת ים סוף.

אלשיך שמות יג,יא: אומרים 'קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף' וכן 'קשה לזווגם כקריעת ים סוף', ומי לא ידע כי בריאת כל העולמות לא היו לפניו יתברך בקושי, כי בלא עמל ובלא יגיעה ברא את העולם, אלא 'בדבר ה' שמים נעשו'?! ומה גם עתה קריעת ים סוף או מזונות האדם וזווגו? **בן יהודע:** מהו דמיון הקושי במציאת זיווג דמדמהו לקריעת ים סוף? [ואדרבה הם הפוכים בתכלית]? **חידושי אגדות מהרש"א:** לא ידענו מאי סמך ליה ('נותן לחם לכל בשר' ל'לגוזר ים סוף לגזרים') והרי כמה פסוקים מפסיקים ביניהם ('נותן לחם' מובא בסוף המזמור בפסוק כה ואילו 'לגוזר ים סוף' נאמר 12 פסוקים לפניו?) ואם קוראים פסוק סמוך משום דבחד מזמורא נינהו, א"כ הל"ל נמי דקשין מזונותיו כבריאת שמים וארץ וכמכת בכורות וכלל הני נסים דכתיב נמי בהוא מזמורא?

2. **סוטה שם:** והא אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה פלוני לפלוני? הא בזיווג ראשון והא בזיווג שני – רש"י: זיווג ראשון לפי המזל (שנקבע קודם יצירת הוולד) וזיווג שני לפי מעשיו (לפי ההתאמה ביניהם ולא נגזר מראש) ולכן קשה לזווגן - לפי שאינה בת זוגו (שנועדה לו מלכתחילה).

3. **מכילתא דרשב"י בשלח:** בארבע כתות עמדו ישראל על הים, אחת אומרת נפול לים, ואחת אומרת נחזור למצרים, ואחת אומרת נעשה מלחמה, ואחת אומרת נצוח כנגדן. זו שאמרה נפול לים אמר להן 'התיצבו וראו את ישועת ה'". זו שאמרה נחזור למצרים אמר 'לא תוסיפו לראותם עד עולם'. זו שאמרה נעשה מלחמה אמר 'ה' ילחם לכם', וזו שאמרה נצוח כנגדן אמר להם 'אתם תחרישון'. **ישמח ישראל שבת חוה"מ פסח אות קלח:** משמיה דהרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסיחא: אצל הים לא עלה על דעת אחד מישראל אשר יקרע להם הקב"ה הים ויעברו בתוכו בחרבה. רק לכל אחד מישראל היה אופן אחר להישועה וה' הושיעם בישועה כזאת - אשר לא עלה על לבם כלל. כן הוא בעניין הפרנסה, שהקב"ה זן ומפרנס לאיש מהאופן אשר לא עלה על לבו מעולם.

אגרות קודש ח עמוד רעו: אמרו 'קשה לזווגם כקריעת ים סוף' ובאיזה אופן נקרע הים? דווקא על ידי קפיצת איש לתוך הים בלי חשבונות יתרים ורק שידע שזהו רצון ה' ונטיית המטה על ידי משה רבינו.

באר הגולה הבאר הרביעי עמוד פג: בשביל שמזווג לכל אחד זיווג הראוי לו, ובמה שהוא אדם פרטי הוא שונה מהאדם האחר, וה' יתברך מאחד ומקשר אותם - ודבר זה קשה כקריעת ים סוף, כי קריעת הים היה מחלק ומפריד הים שהוא אחד וראוי להיות מחובר ביחד, וה' יתברך קרע אותו והפרידו. ואילו חיבור איש ואשה ראוי שיהיו נפרדים כל אחד לבדו, והוא יתברך מחבר אותם להיות אחד.

4. **ליקוטי שיחות ג/885:** בשעה שמזדמן לשמוע אודות אופן עבודת ה' שלא נפל במוחו, ואדרבה הוא נגד טבעו ורצונו, הנה מעצם העובדה שההשגחה זימנה אותו לשמוע אודות סוג כזה של עבודה, קרוב לוודאי שזה מה שהקב"ה רוצה ממנו. שכן סדר עבודה שמונח אצלו ללא יגיעה ויש לו בו חיות טבעית, אי אפשר לדעת אם הוא בא מנפשו האלוקית או טבע נפשו הבהמית. דווקא כשהוא שומע על עבודה שהיא היפך טבעו, ואדרבה ככל שהיצר מעמיד קשיים והפרעות – הרי זו הוראה מלמעלה.